

IONI·LISTI

LETO II.

LIST DOBRE VOLJE ZA SLOVENCE / IZHAJA DVAKRAT MESEČNO

ŠTEV. 18

Tekoči račun pri Poštnem čekovnem uradu v Ljubljani, številka 10.644. Naročnina četrletno din 9.—, polletno din 16.—, celoletno din 30.—.

Kako si predstavlja brihtni Janezek

restavracijo Habsburžanov

Prihodnja številka izide v petek, dne 1. decembra 1939.

Cenjene naročnike vljudno naprošamo, da se poslužijo naših položnic in nam poravnajo zaostalo naročnino.

UPRAVA.

Vojna poročila

S sovražnikom smo dosegli kontakt (500 mrličev).

Na fronti živahno gibanje (1000 padlih).

Med Maginotovo in Siegfriedovo linijo se udeležujejo patrolje (350 padlih in 700 pobeglih).

Odbita velika ofenziva (12 časnikarjev do smrti utrujenih, telefonske čete zdrave, mrtev nobeden).

Rezerve v zaledju v večni pripravljenosti in gibanju (300.000 novih vojakov — čez devet mesecev).

SKANDINAVIJA

je hladna dežela. Takega mraza, kakor letos, pa že dolgo ni bilo. Prebivalstvo trpi na hudi nevtralnostni mrzlici, ki je zalezla celo v najvišje kroge. Kot najuspešnejše protisredstvo priporočajo zdravniki — popoln mir daleč naokrog.

MOLOTOVU

pravijo, da je največji humorist današnje dobe in da prekaša celo Angleža Bernarda Shawa. O Shawu pa je znano, da piše kaj ostre zadevice na Angleže, zato se ni čuditi, če tudi Molotov ne postopa boljše.

ANGLIJA IN FRANCIJA

sta Nemčiji napovedali vojno, zdaj pa že tretji mesec čakata, da ju bo Nemčija napadla.

Moderna gesla

Amerika: »Plačaj in odpelji.«

Finska: »Pripelji se in spet odpelji in se spet pripelji in spet odpelji.«

Francija in Anglija: »Mi bomo zvozili!«

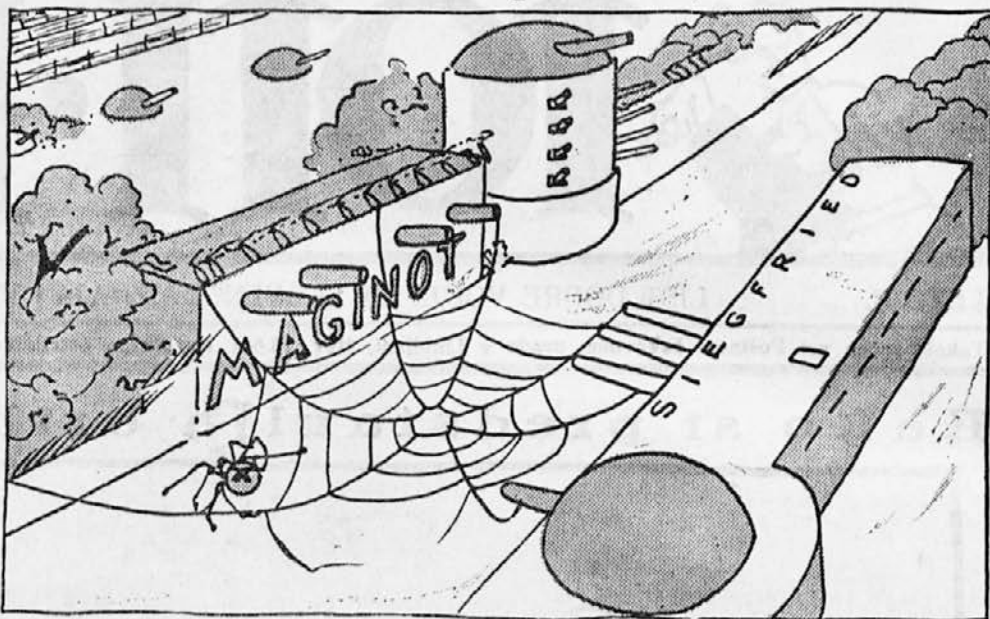
Nemčija: »Mi bomo zvozili!«

Rusija: »Naj se le vozijo!«

ŠTEVILKA 13

je dokazano najnesrečnejša številka na zemeljski krogli. O tem so v zadnjem času prepričani celo najhujši trdoglavci in pametnjaki...

Zatišje na zapadni fronti

UGANKA

Zakaj Rusom diši Varna?
Da bi bili še bolj na varnem.

NA RAZPOTJU

Bolgara so vprašali: kam?
Jim odgovoril je: ne znam
in nič ne vem,
če tjakaj smem,
kamor bi res rad iz srca,
kakor je volja naroda!

PETROLEJ

Naši dedje so mu rekli: smrdljivec.
Dandanes pa je diplomatski izraz za petrolej: dišljivec...

NAJNOVEJŠI AMERIŠKI IZUM

je brez dvoma kemični preparat, ki v kratkem času na kilometre daleč strdi morsko gladino. — Tako bo Amerika lahko kar po suhem spravljala tanke in municijo v Evropo. — Izumitelja, ki so ga vse ameriške tovarne za izdelavo orožja imenovala za njih častnega člana, je od prevelike in nenadne sreče zadela kap.

O, Indija!

Oj Indija lepa,
ti zlata dežela,
kako brez Angležev
bi sama živela?
Delijo dobrote
ti kar na debelo,
pod kapo britansko
zares je veselo.
Lahko maharadža
se lepo oblači,
nihče ga ne strelja
in nihče tlači.

PUSTA ŠE NI,

pleše pa pol sveta, celo nekaj milijonov čez. Zaigrali so v Afriki, potem v Španiji, pa spet v Aziji in nazadnje v sami cvetoči Evropi. Maškarada je velika, četudi kaj z enoličnimi plinskimi maskami.

BRIHTNIM GLAVAM!

Kdor utegne potuhtati vsesplošno zadovoljiv cilj in program vojskovanja, naj takoj brzojavi na merodajno mesto. Biti mora tak, da bodo ljudje sami drveli v fronto, obljubiti mora vse, a se z ničemer obvezati, glavno je, da spretno pove, zakaj se vsi miroljubneži tako trmasto bore za svetovno vojskovanje.

USODA EVROPE

in civilizacije in kulture je že tragična. Morda bo res zatonila, kakor je prerokoval Spengler. Znamenja so že taka. Vojna in krušne karte, zdaj pa še samomori. Če ljudje skačejo v vodo, to nas ne razburja več, ampak da misli cela Holandska pod vodo — to je pa skoraj preveč.

OB ZAKLJUČKU LISTA

smo prejeli obvestilo, da je na zapadni fronti postalo nekoliko živahnije. Pajčevina je pretrgana na eni strani in je pajek pobegnil v neznan smer. Nekemu vojaku se je nedolžna živalica tako zasmilila, da se je bridko zjokal in z vso resnostjo pograjal nečuvstvo brezobzirnost odgovornih faktorjev.

NAJPOPOLNEJŠO

agrarno reformo so izvedli Madžari. Veleposestva so razdelili — veleposestnikom.

NOVE RADIJSKE POSTAJE

Bratislava, . . . novembra. Kakor smo izvedli, bo v najkrajšem času postavljenih v Slovaški več novih oddajnih postaj. Glavna naloga teh postaj bo, da bodo pravočasno demantirali vse lažne vesti, ki se širijo po svetu.

Današnji problemi

Zdaj, generalni štabi vsi dajejo direktive, namesto bomb pripravljajo mirovne ofenzive.

Povsod problemov poln je kup, vsakdo brez smisla terja, kjer angel mira odpove, gre s pomočjo — hudirja.

Tu terja mati Rusija, tam Nemčija zahteva, z lepaki Anglija iz letal iz kože Nemce deva.

Še Oton, hedni Habsburžan bi rad se restavriral, bi staro Avstro-Ogrsko rad zopet renoviral.

Povsod problemov poln je kup; težak ves od krivice le revež mal problemček ima, a ne želi — pravice!

IZ POLITIČNE ŠOLE

— Zakaj bi bila Indija tako rada dominijon?

— Zato, da bi lahko z lordi dominirala.

NEBEŠKI REPORTERJI

so vprašali slavnega liferanta orožja sira Bazila Zaharova, kako se kaj počuti v nebeški brezposelnosti.

»Samo nekaj je narobe,« je odgovoril visoki gospod. »Rodil sem se ob pravem času, le umrl sem nekaj let prezgodaj.«

RECEPT

ZA VODITELJSKO KARIJERO

Na kmete večkrat pelješ se, že s kmetom veže te srce, napišeš mu prelep program in zanj glasuješ skoraj sam, nasprotniki pa zakriče, da rdečim padel si v roke in da glasova sta te dva za vodjo jim postavila.

DOBER RAZLOG

— »Kako morete obtoževati tega gospoda, da je tat? Saj vidite, kako dostojno je oblečen.«

»Jasno, ko ima moj suknjič na sebi!«

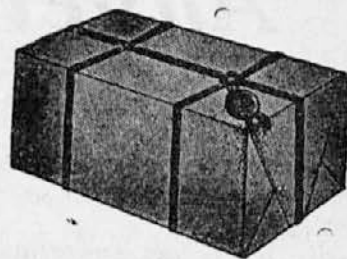
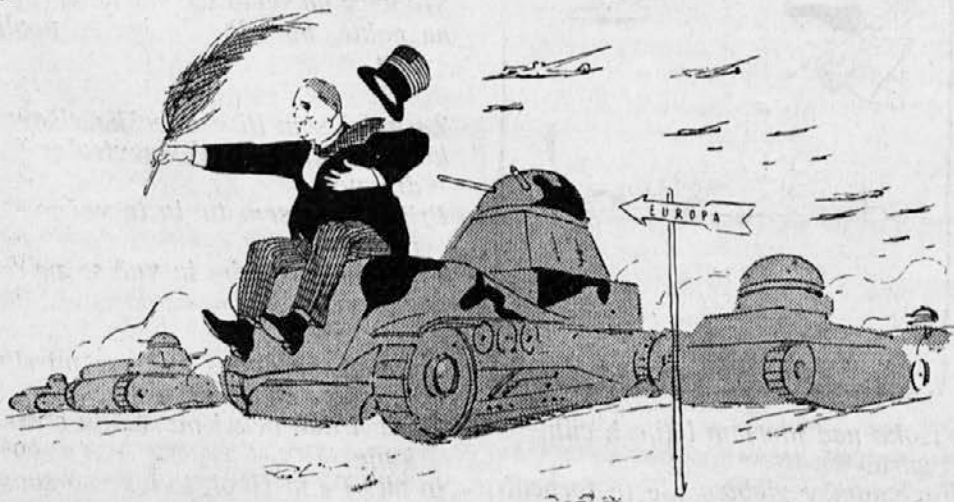
SREČA V NESREČI

Za ministra je pač nesreča, če mu spodmaknejo stolček. Sreča v tej nesreči pa je, če je potem imenovan za veleposlanika — na razpoloženju. Tako je minister na razpoloženju in še veleposlanik na razpoloženju, ni vrag, da tak človek ne bi bil dobro razpoložen.

TAJNE VOLITVE

bodo takoj, čim se spravijo v normalno stanje glasovalne skrinjice, ki so pod Živkovičem strohnele.

Amerika ostane strogo nevtralna

Stotline takšnih paketov

odpošlje dnevno v vse kraje v državi

R o b n a k u c a

Kasner & Cihler

Z e g r e b . l i c e . 4 1 6

pri kateri lahko naročite vse kar rabite za Vas, za Vašo družino ali pa za Vaš dom

s pošto ali železnico.

Ako blago ne bi odgovarjalo, ga zamenjamo ali vrnemo denar.

Izberite vse kar potrebujete iz naših razkošnih katalogov, katere Vam na zahtevo pošljemo brezplačno.

Naročajte tudi VI s pošto!

ZAKAJ? — ZATO!

Zakaj niso Rusi sklenili z Nemčijo vojaškega pakta in se zapletli v vojno? — Zato, ker Molotov pred Vsemi svetimi ni utegnil čitati »Večernika«.

Zakaj ni bilo napovedane velike ofenzive na zapadni fronti tam okrog konca oktobra? — Zato, ker se je bližal praznik vernih duš. Takrat pridejo duše iz vic na obiske in če bi bila velika bitka, bi se vse zamešalo in gorje vratarjem v večnosti! Imeli bi spet znova delo s starimi dušami, kakšna grešna bi se pa morda celo brez vic prikradla v nebesa.

POZIV JUNAKOM!

Vratar Društva narodov v Ženevi išče pogumnega moža, ki bi upal vdreti v delovni kabinet tajnika Društva narodov in ga zbuditi iz spanja. Če je buden, naj bi mu pa samo sporočil, da se je druga svetovna vojna tudi v Evropi že na veliko začela. Društvo narodov namreč o tem nič ne ve. Treba je obvestiti tajnika in pa načelnika za sankcije.

BRALEC »SLOV. DOMA«

je debelo zijal, ko je čital, da Rusi lahko izvozijo več milijonov ton žita. Majal je z glavo in naposled vzkljnil: »Kje ga bodo le vzeli, ko pa sami že dvajset let stradajo?«

Božo: Angelček miru pripoveduje:

Ko zadnjič v bifeju svoj zajtrk sem
srkal
nekdo me po rami je bratski potrkal.
Ozrem se in — angel miru se
smehlja mi.
»Prisedi«, mu rečem, »pozdravljen
med nami«.

»Prišel sem,« mi pravi, »v to vašo
državo,
zatražit ču ovdje si bavanja pravo,
sem slišal, da v kratkem se nekaj
jih seli,
pa prostor bi morda za mene imeli.

Povsodi sem hodil, povsod se
dobrikal,
po tretjem sem rajhu se dolgo
potikal.

Ni zame tujci, vsa ta vojaka
sem videl la mla — angliške ketake

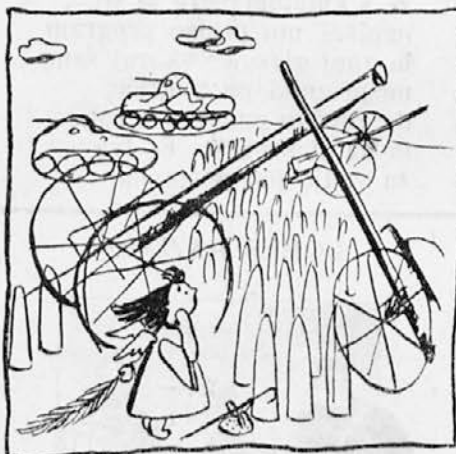

No, grem med Angleže, sem končno
odločil.

Na fronti zapadni še enkrat prenočil
in drugi dan krenil v angleško deželo,
da najdem miru pod proslulo marelo.

Jezim se še zdaj na angleške letake!
Saj padel sem zopet med same
vojake!

V letakih se mnogo o miru je bralo;
med tanki, kanoni biló ga je malo.

Pobasal sem culo, odletel v Rusijo.
Se danes lasje se mi kar naježijo,
če bombnikov spomnim se mirne
batjuške,
ki stresajo bombe kot mi zrele
hruške.

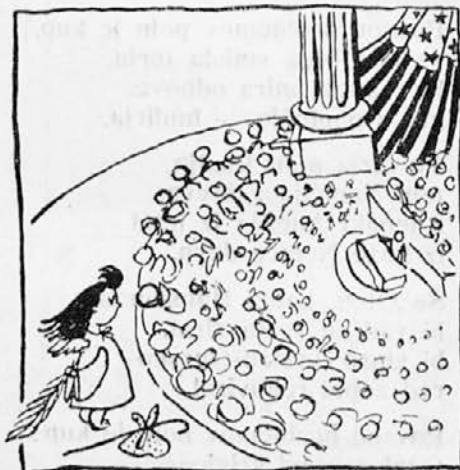
Ne bo nič, si mislim, ni zame med
Rusi,
do jeter Evropa mi vsa se zagnusi.
En glažek ga zvrnem na slavo
Kolumba:
Tja pojdem, kjer vladata foxtrot in
rumba!

Visoko nad morjem letim k cilju
mira.
Pogledam v globino: še tu torpedira

za zadnji pozdrav se mi cela Evropa
in v S. O. S.-u pred sodbo
Pravičnega stopa!

Pozdravljena, draga mi zemlja
Svobode,
ki niso ti znane evropske zablode.
Nevtralna si, mirna, le športu si
udana,
in corpore sano vsa duša je sana!

Tako-le in slično napolnjene glave,
prijatelj, v Zedinjene pridem države.
Spremenil pa mnenje sem par ur
pozneje,
ko slišal sem konec — nevtralnostne
seje.

Po njihovo vzkliknil sem: Plačaj in
vozi!
Nazaj grem! Ni za me tu! Bog mi
pomozi!
Zavzdihnil sem bridko v vsej tugi in
boli:
nazaj grem v Evropo, pa naj bo
karkoli!

Klicali nato so me spet diplomati.
Pa kaj, ko vsak prazno le slamo mi
mlati.
Nikomur na svetu nič več ne verujem,
na pakte, pogodbe še jaz se poplju-
jem.

Že hotel sem iti v nebeške višave,
ko spomnim se vaše nevtralne
države.

Prišel sem, sem tu, in tu večno
ostanem.
Tu šotor postavim in več se ne
ganem!

Prijatelj, še danes cede se mi sline!
Po mojem okusu so te banovine.
Že prvi dan pekel na ražnju sem
janje
in pil! To ni život, to lepe so sanje!«

Tako-le moj znanec je novi zaključil...
In v marsičem mene in bralca poučil,
da ni baš najslabše v tej naši državi,
četudi se včasih kaj prav ne napravi.

Stara zgodba za mladi čas

Nekoč se je sprehajal Sokrat po atenskih ulicah. Naenkrat pridrvi nekdo mimo njega in nekaj trenutkov nato čuje drugega moža kričati na ves glas: »Morilec...! Primate ga, držite ga!« V prihodnjem hipu je že pred Sokratom.

»Dedec stari, ali ga niste mogli uloviti, ste mar gluhi?« Sokrat pa se je po svoji stari navadi spustil z njim v debato.

»Kdo pa je bil?« ga vpraša Sokrat.

»Človek, ki je nekoga ubil,« mu odvrne ta.

»Aha, torej vojak?«

»Ne, nekdo, ki ubija v miru!«

»Torej rabelj!«

»Ne rabelj, ampak nekdo, ki pride v stanovanje ob belem dnevu, da ubije človeka!«

»Torej, zdravnik!«

»Poslušaj, ali si res tako zabit, ali pa res ne razumeš, pusti me na miru, da grem dalje in pohitim za ubijalcem!«

»Stoj, prijatelj, ne beži za morilcem, ubijalce namreč lahko srečaš na vsakem drugem koraku. Razumi vendar, ne izplača se, preveč jih je!

DOBER SVET

»Kako ti ugaja moja ženica?«

»Ne zameri, ampak lepa ravno ni!«

»Da, na zunaj res ni lepa, ampak njena notranja stran, njeno mišljenje in čutenje je lepo in blago.«

»Veš kaj, daj jo obrniti!«

V KAVARNI

Gost: »Natakar, ali je oni tujec opazil, da sem sedel na njegov klobuk?«

Natakar: »Seveda je opazil, saj si je vzel vašega.«

Kavo, čaj in čokolado, koloniale in fine marmelade, konzerve, med in maslo, kupi vsaka gospodinja le pri

Ivanu Lahu - Maribor, Glavni trg 10

TELEFON 2503

SPECERIJA - KOLONIALE - DELIKATESE

TELEFON 2503

Pojasnilo k razburjenju zavoljo zadušnic

24. oktobra je priobčil »Slovenski narod« v rubriki »Izpod sita« to-le tožbo:

»Včeraj smo poročali, da bo jutri v Zagrebu maša zadušnica za pokojnim generalom Stjepanom Sarkotičem. — Sarkotič je bil zadnji deželni glavav Bosne in Hercegovine. Poznamo in uvažujemo pregovor: De mortuis... vendar se pa ne moremo otresti neprijetnega občutka ob misli, da se bo jutri brala maša zadušnica za tem Sarkotičem v cerkvi na jugoslovanski zemlji. Kaj smo res že tako daleč, da so dovoljene tako nečuvvene žalitve narodnega čuta?«

Zadeva je sedaj pojasnjena. Ta avstrijski general in uradnik je 1. zadušnice potreben, 2. je je pa tudi vreden kot značajnejš, ki je po pogrebu rajne Avstrije modro sprevidel, kaj se spodobi, rekši: »kar smo, smo«, in ni rinil od praznih črno-rumenih korit h... koritom na jugu. Zadušnica je samo izraz narodove hvaležnosti avstrijskemu generalu, da se v novih razmerah ni znova začel trkati na narodne prsi in da ni silil na branik... narodnih in državnih koristi jugoslovanskih. Zakaj mnogi, kojih patrijotičnost je ganila že ljudomilega cesarja Franca Jožefa in so bili sploh črno-rume-

no zaslužni, so to brez obotavljanja storili.

Je bil, postavim, kdo strokovnjak za zbiranje krompirčka in zabele za hrabro avstrijsko vojsko in pisec rodoljubne knjižice »Kako bomo zmagali«; ali je bil zlagatelj (beseda pride v tem primeru od besede »zlažem se«) ljudstvo navdušujočih državljudnih bobnečih popevk, ali poznam, postavim, mnogo let županske časti uživajočega, danes narodnega moža, čigar jubileje z zadoščenjem beležijo narodni dnevnik, ki pa je lastnoročno lovil v Avstriji po gorah svoje občane, ki so namesto v Karpatih rajši služili v zelenem kadru v domačih gozdovih; mislim vse tiste, ki so po preminuli Avstriji brez obotavljanja in spodobno ganjeni novi domovini ponudili svoje sploh neobrabljivo domoljubarstvo v službo in na katere bi danes ljudomilj cesar Franc Jožef kot na svoje nekdanje prijazne znance iz jeze najraši pljunil.

Naj bi bil vsem tem in takim rajni general svetel vzornik!

DOBRO ZNAMENJE

»Oh, mama, zdaj pa za gotovo vem, da me bo Filip poročil iz ljubezni. Ko sem govorila o svoji doti, je globoko vzdihnil.«

ADAM IN EVA V PREPIRU

— Smešno, ti boš meni pripovedovala, ko sem te spoznal, ko si bila še takoooo majhna!

DOBER SOSED

Lovec: »Dovolite, prijatelj, da ustrelim raco ob potoku. Dam vam zanjo tri kovače.«

Kmet: »Zakaj ne, kar ustrelitel!« Lovec izplača tri kovače in ustrelji raco. Ker mu je bilo to silno zabavno, plača še za eno in jo ustrelji.

Lovec: »Dovolite, da še tretjo ustrelim?«

Kmet: »Kar streljajte, saj so sosedove.«

DOMISLICE

Na rednih ljudeh leži prokletstvo: čakati morajo — neredne ...

Z brutalnostjo se lahko države uniči, svinčnikov špičiti ni mogoče z njo!

»Stajše je dati nego sprejemati!« velja posebno za zaušnice in dilatantske predstave.

Prva čednost novinarjev je — to se sliši paradokсно — molččnost.

So barve, ki jih še ni videl noben slikar; videti so po promenadah na modernih damskih oblekah.

So igralci, ki so tako nadarjeni, da so videti še v življenju — pristni.

Kadar je kdo brez ideje in brez čuvstva, je ravno dober za sodobno slovensko pesem. G.

Fincem

ne bodo Amerikanci dobavljali orožja in municije, ker so vse svoje ameriške dolgove temeljito plačali — edini na vsem božjem svetu! — Iz prve svetovne vojne imajo nekateri v Ameriki še veliko neporavnane dolga in samo zato, da bo plačan stari puf, zdaj dobavljajo Amerikan-

ci na novo. Od Rusov so se pa nalezli nečesa. Prej so dajali s parolo: »Odpelji in plačaj!« Odpeljal je marsikdo, plačal pa malokdo. Rusi so pa rekli: »Plačaj in sam odpelji!« Amerikancem je to všeč in tudi pravijo tako.

Gandhi in koza

»Kaj porečeš, koza moja, bi li masko nase dela?«
»Hvala, Gandhi,« koza reče, »rajši v Indiji sem — cela!«

AMERIŠKA

Dobil bog Mars je arzenal na naši strani oceana, da svet se bo na mrtvo klal, da bo Evropa razcefrana.

KNJIGO

„Poglejmo se“

ki vsebuje 135 karikatur iz našega javnega in političnega življenja morate imeti tudi Vi! — Stane samo 15.— dinarjev. Naroča pa se na naslov:

Štefan Jerko, Ljubljana
 BEOGRADSKA ULICA 49

ČASNIKI SO GA POKVARILI

Mamica: »Jakec, vstani, boš šolo zamudil!«

Jocek: »Saj še ni bilo letal!«

Mamica: Letal? Zakaj?«

Jakec: »Jutro« je pisalo, da so Rusi iz letal metali letake nad Stanislavov ob šestih zjutraj, naj ob osmih pridejo otroci v šolo. S tanki so se potem pripeljali učitelji in prinesli otrokom knjige. Zakaj bi še pri nas ne bilo enkrat tako?«

Mamica: »Le čakaj, vse časopise bomo odpovedali!«

JANEZ SE OGLAŠA

Dragi domači!

Med mojo staro domovino in sedanjo mačeho leži luža. To vsi veste, pa moram ponoviti, da boste tudi vedeli, od kje se Vam oglašam. Ta luža pa ni navadna mlaka, to je pravo morje. Ne vem, koliko tednov sem plaval po njej, a ne lastnoročno, s pomočjo parnika. Imel sem srečo, da sem sploh priplaval sem čez. Zdaj vsaj ljubo domovino gledam v lepi luči.

Tistih večnih špetirov ne poslušam in Vas imam kar vse bolj rad. Kar nazaj bi pobral, pa se bojim, da bi mi domovina postala mačeha, da bi jo spet preblizu gledal. Tako pa raje sanjam o njej. Moji tovariši pravijo, da včasih zapadem v trans.

Trans je tudi pri špiritistih. Pri nas v Ameriki je dosti špiritistov, še več kakor na Slovenskem šnopsarjev. Pa imamo tudi veliko špirita. In kjer je špirit, tam so špiritisti. Samo pri nas je dvoje vrst špiritistov. Eni padejo v trans s špiritom, s temi delajo tovarne dobre kupčije, drugi so pa taki, da jih zajame pravi špiritizem brez kapljice špirita.

Takim se prikažejo duhovi.

Ko ste brali te vrstice, ste se jezili name,

češ, še v Ameriki dela s frakljanjem Slovencem sramoto. Pa ga ne cukam preveč, toliko prav gotovo ne, da bi se zmrdovali nad menoj. Tudi za špiritizem brez cukanja mi ni mnogo mar. Saj ne utegnem hoditi pogosto na seje, kakor tudi za šnopsanje nimam dosti cvenka.

Parkrat sem pa le bil pri špiritistih in enkrat me je doletela sreča. Priklical sem starega očeta. Oh, tako majhen sem bil, ko se je poslovil od nas. Skoraj več nisem upal, da bi se še kdaj videla. On je umrl v mirnejših časih in je gotovo blizu nebeškega obličja. Zase pa ne vem, kam me zanese, ko obležim brez sape. Kak greh zmeraj nosim nad sabo, mislim, da v tem nisem posebna izjema. Živim pa v večni nevarnosti, da umrjem in se pokopljem v pogubljenju. Prehudo pa z mano ni, drugače bi stari oča ne prišel na moj klic iz onega sveta. Pa to me tolaži, da nimam prilike za velike grehe, ker ne pridem blizu velikih grešnikov.

Tudi moji špiritisti so bolj iz malega sveta.

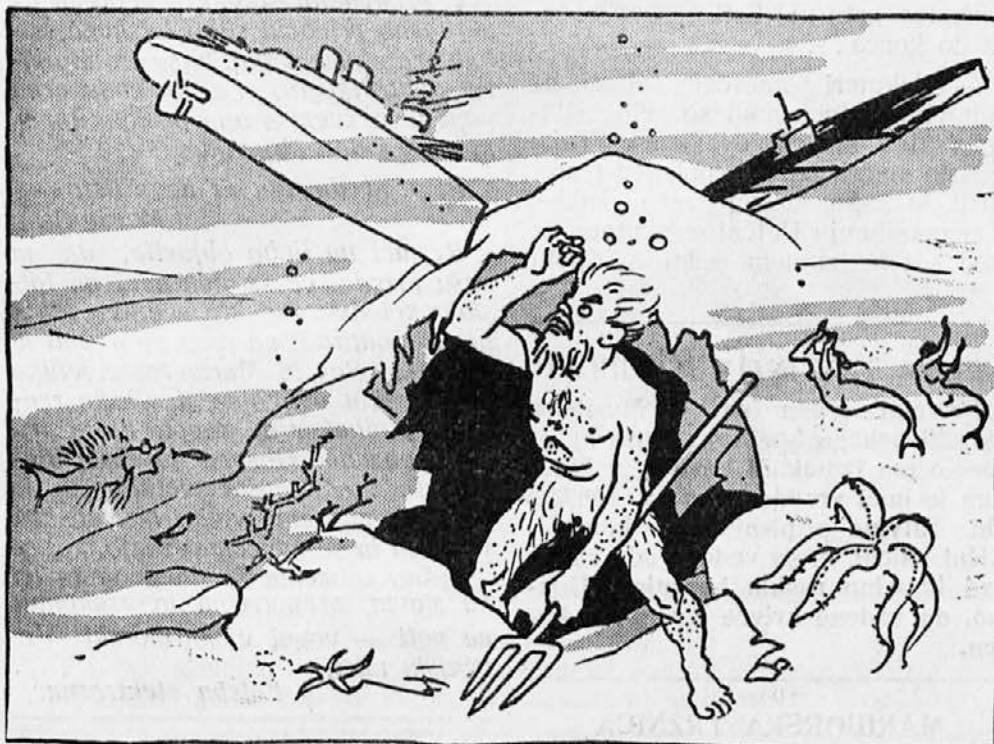
Zato je oča upal k nam in sva se kar domače pomenkovala. Tudi on ni pozabil naše lepe slovenske zemlje. Kaj vse mi je pripovedoval o njej! Oh, bridka je naša zgodovina! Zmeraj nam je kdo pil kri, zme-

raj smo se za koga vojskovali. Za Laudona, za Radetzkyja, za Franc Jožefa in Korlna. In za kogar smo se najbolj topli, ta nas je potem najbolj nabunkal. Turki so se vsaj nazaj na Turško pobrali! Moje kratko pisanje ne more vsega povedati, kar sva se z očetom pomenila. Odleglo mi je in vendar nisem čisto miren.

Pa ne mislite, da so me duhovi prestrašili, da sem na transu in pa pri špirtu živce pokvaril. Še malo ne! Na naše kranjske Janeze sem mislil. In na tiste francoske prašiče, ki so jih v fronto poslali, namesto da bi jih zdaj na božič v koline dali. Zdi se mi, da se nič preveč ne zmotim, če rečem, da so bili naši fantje nekoč za Radetzkyja prav taki pujski.

Hvala Božu, da ste zdaj tam gori nevtraln! Kaj bi se vojskovali, za koga? Še Amerikancem ne diši vojska, pa jih je tolikokrat več kakor Slovencev. Nič ne marajo za evropski špiritizem. Tam so pa vsi v hudem transu. Sam pekel jim roji po glavi, same hudobije. Da bi le Vas ne obsedlo, samo na to glejte. Pamet je boljša kot žamet! Le prav jo obračajte, presneto bi se kesali, če bi jo dali za razpokan, od molov najeden žamet! S pametjo bi dali tudi svojo kri. Saj veste, da v špitalih delajo transfuzijo krvi.

Protest Neptuna v podmorju

Le kaj me bombardirajo, saj jaz sem vendar nevtralen!

Kalifornijske hruške

Neki kmet je pripeljal na trg veliko košaro hrušk in jih na noben način ni mogel prodati. K njemu je pristopil mlad potepuh brez pare v žepu in se s kmetom pogodil, da kupi od njega vseh petdeset kilogramov hrušk, kolikor jih je bilo v košari, po dva

dinarja kilogram, toda denar mu da dve uri pozneje. Potepuh je takoj vzel košaro in pričel kričati:

»Najfinejše kalifornijske hruške! Samo štiri dinarje kilogram! Prva pošiljka iz Kalifornije!«

Ljudje so se pričeli zbirati okoli njega in potepuh je napravil sijajno kupčijo. Kmet pa se je sprehajal okoli košare in si brisal pot s čela. Čez slabo uro so bile vse hruške razprodane. Potepuh je dal kmetu sto dinarjev po pogodbi, prav toliko pa je obdržal zase.

»Nisem vedel, da so bile to kalifornijske hruške,« je rekel kmet, »in če bi vedel, ti jih ne bi dal niti po kovaču kilogram.«

Čprav je tu trans zraven, pa nima s sanjami nič opravka. S transfuzijo dobi obnemogel bolnik kri zdravega človeka. V politiki pa naredi včasih transfuzijo krvi zato, da bi rešili na smrt obsojenega. Kri kranjskih Janezov je tekla za Habsburžane, zdaj naj pa bije v naših srcih, za koga neki bi jo le transfuzionirali?

Saj jo še Amerikanci nočejo, ko so vendar tako udarjeni na vse moderne reči. — Razen špiritizma se naši zemljani razumejo najbolj na drugačen trans, na transakcije denarja. Za to je pa treba k njim v šolo. Iz evropskih žil neprestano transformirajo zlato v svoje kase. Tam pri Vas se vojskujejo, tu pa lepo kasirajo. Od tod pošiljajo mašine za veliko transfuzijo krvi.

Ali ni to zanimivo?

Takih še v špiritizmu ne doživiš, pa če vsak dan duhove kličeš. Kaj takega je za špiritizem namreč predrago. Kdor ima denar, si lažje privoščiti in kjer je denar, tam je tudi velika industrija. Amerikanci to že dolgo vedo.

Dragi moji tam preko velike luže, mislite na to! Vojskujte se pa nikar, raje mir oznanjujte! Božič je praznik miru in sprave, naj bi se vsaj dotlej ohladile vse vroče glave!

greba. Drugi dan se je prišla vdova zahvaliti garnizijskemu poveljniku in zahvalila se je tako-le: »Oh, gospod, ne morete si misliti, kako sem bila vesela vseh teh časti, ki so se izkazale pri pogrebu mojemu pokojnemu možu. Lahko rečem, včerajšnji dan je bil najlepši v mojem življenju.«

Tote novice

AMERIŠKA KONKURENCA

kranjskim klobasom ne bo imela diplomatskih posledic, utegne se pa poznati na ameriškem kulturnem polju. Znanstveniki v Chicagu znanstveno izboljšujejo klobasice. Če se učenjaki bavijo s klobasami, se bodo klobasarji z znanostjo! Če hočejo Amerikanci dati v nič kranjske klobase, bodo pa kranjski klobasarji spodnesli ameriško znanost. Pomagali jim bodo tudi konjederci, ki v tem primeru nočejo ostati nevtralni. Zato pozdravljajo Rooseveltovo zmago!

MEHIKA OZNAJNA,

da je vzredila slepe miši, ki oslepe človeka, če ga ugriznejo. Drugod po svetu so se pa vzredili slepi politiki, ki sleparijo svoje volilce, če jim slepo verjamejo in marsikje so politiki, ki svoje narode vodijo kar na slepo srečo, seve, če narodi slepo drve za njimi. Poleg boljševiške, sta zdaj še dve drugi nevarnosti: mišja in politična slepota.

ANGLEŠKI IN POLJSKI ZUNANJI MINISTER

sta se kar prijazno izrazila o vkorakanju Sovjetov v ukrajinski in beloruski del žlahtne Poljske. Versajski državni sistem se je podrl, samo Sovjetska Rusija ga je zdaj spet spravila v modo, ko je potegnila Churzonovo črto, določeno že pred dvajsetimi leti.

ATENTATI V ŠANGHAJU

Kitajci streljajo Kitajce, junakov ne, le izdajalce: podrepnike in take šlape, ki nosijo japonske kape.

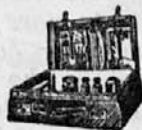
ŽENIDBENA PONUDBA

Sem čiste preteklosti, brez zakonskih otrok, samska v toliki meri, da sovražim svojo samoto in hrepenim po združitvi z moškim, ki premore toliko vrta, da ne bo treba kupovati peteršilja. Po možnosti želim tudi to, da ima hišo z globokim zavetiščem pred letalskimi napadi. Zavetišče naj bo močno obokano in zagrajeno za pare, da ne bo motenj pri medenih tednih, ki bi jih rada užila prej, preden me doleti bomba. Ponudbe na »Zgoščena sreča«, London, poštni predal 13.

**IVAN
KRAVOS**

MARIBOR,
Aleksandrova c. 13
Telefon 22-07

HVALEŽNOST

Zadnjič je umrl rezervni častnik in pokopali so ga z vsemi vojaškimi častmi. Tudi častniki domače garnizije so se udeležili po-

— Jesen je še kar nekam lepa in morda se jim na zapadni fronti ne da zato več bojevati. Iz tega sklepa-jo dnevniki, da »Angleži ne žele Nemcem nič slabega«. Nemci pišejo: »Mi ne želimo Franciji in Angliji nič slabega«. Velesile torej ne žele druga drugi nič slabega, ker pa je kljub temu vse skupaj slabo, bo to najbrž za ne-velesile...

— Prišel je tudi svetnik Martin in ž njim njegova gos. In človek si res ni na jasnem, zakaj so oficijelno gos pritaknili ravno Martinu, ko je vendar prenekateri drugi svetnik tudi v posesti gosi...

— Nekateri so obhajali neki dan »praznik štednje« in sicer prstovoljno. Nekateri imajo pa 365 dni na leto »praznik štednje« in sicer neprstovoljno...

— Letos je sadjevec, mošt in vino zlasti na deželi skrajno poceni. To se vidi zlasti po kirurških oddelkih naših bolnišnic...

— Kje je spomenik *Blaga sveta* Denar je tu, osnutek je tu, kipar je tu, spomenika ni tu! Zlobni jeziki pravijo, da stoji v mariborskem — zaklonišču, ergo da ne stoji — nikjer...

— »Glasbena Matica« si mora v zahvalo za dvajsetletno kulturno delo iskat strehe. Kaj *ve, da se v dežju ne more peti in muzicirati, ker škoduje baje grlom in glasbilom.* Morda je pa rajni Prešeren mislil na resignacijo mariborske Glasbene Matice, ko je spesnil tisto: »Popusti posvetno rabo, orglarček in gre v puščavo!...«

— Zmerom bolj nove filme gledamo pri nas. Baje pridejo sedaj na vrsto še novejši, oziroma najnovejši. Ti bodo nemi, pa to nič ne de, ker občinstvo lahko samo oskrbi zvočno spremljavo v obliki žvižganja. Nastopili bodo najnovejši stari Lya Mara, Lya de Putti, Maks Linder itd.

— Če pa morda ni dobrih filmov, radi blokade, je čudovito, kako da jih imajo v Ljubljani na pretek, ko je vendar mnogo bližja morju...

— Mleko se je podražilo in so naivneži mislili, da zato, ker ni krav. Jok brate! Zato, ker ni — krme! In s tako krmo krmijo odjemalce mleka!

— Radi nekega konkurza je bila nedokončana obravnava. Tam je nekdo nekemu zabrusil v obraz »gang-

sterja«. Navadno se šele ob koncu obravnave izkaže, kdo ali kaj je gangster, zato naj tisti gospod počaka do konca...

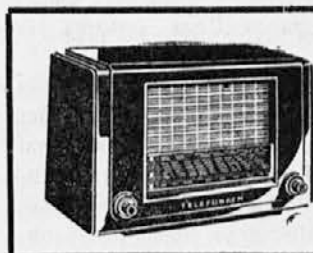
— Nekateri someščani, zlasti pa njihovi ugledni sinovi so zelo brihtni, vsaj v svojem delokrogu. Tako je neki sinček izumil epohalen izum: stroj, ki tiska na svilo razne znake. V pomanjkanju Patentnega urada se bavi s tem izumom sedaj — policija...

VELIKA TATVINA V MARIBORU

Pretekli teden so v Mariboru okradli nekega bogatega Rusa in sicer so mu izmaknili kovčeg, v katerem je imel vrednosti za ca. 100.000 din. Tatvino pripisujejo — komunistični zalegi, ki se vedno rada znaša nad imovino ruskih buržujev. Upamo, da zadene krivce zaslužena kazen.

MARIBORSKA TRŽNICA

je dobila nove mize, koliko, ne ve nihče. V časopisih smo čitali: danes 100, jutri 150, nato celo 200 itd. Povprašali smo, kako je s to rečjo, pa so nam dejali, da se v štetju niso zmotili, pač pa, da so mize ženskega spola in so dobile kar čez noč — mlade.

Svet, poln glasbe, v vsakem novem **TELEFUNKEN** aparatu. Prosim, obiščite me! Predvajanje vsak dan.

Radio Starkel - Maribor

Trg Svobode št. 6 - Telefon št. 26-85

Celjsko pismo

Dragi Jaka!

Dolgo me že ni prineslo v Celje in prav gotovo se je od tedaj savinjska metropola precej spremenila in napredovala... Zanima me, kako se podira stara grofija in s kolikimi koli jo zdaj že podpirate? Vsak dan pričakujem groznega poročila, da se je podrla in podsula sodnike, avskultante, paznike, jetnike in advokate.

Kaj pa ura na nemški cerkvi? Ali še vedno brezhibno stoji? In stari pisker, so ga že kaj prepleskali? Zdaj se prav zares več ne spleča, ko so tako nemirni časi. In gugalnica, tista preko Savinje! Kako rad sem zrl z nje »v valove bodre, valove te zeleno modre«! Presneto komično je bilo, ko sem sedel nekoč na klopi na Masarykovem nabrežju, pa je pričelo nekje divje grmeti, kakor bi se hotela zdaj zdaj uliti ploha, čeprav je

Iz Fale

V predzadnji številki »Totega lista« smo priobčili sliko falskega kolodvora s petrolejko, ki se trdno upira elektrifikaciji. Falska elektrarna nam je v zvezi s tem poslala dopis, ki ga v celoti objavljamo:

P. n. uredništvu »Totega lista«
v Mariboru.

Resnici na ljubo objavite, da ni naša krivda, če še danes ni na falskem kolodvoru elektr. svetilke. Mi bi jo že montirali, pa nam ne dovoli g. profesor Baš iz Maribora. Svetilko smatra kot veliko zgodovinsko redkost in nikakor ne dovoli, da bi prišla v pozabo. Gospod profesor Baš štiti to zgodovinsko svetilko in jo bo štutil z vsem svojim historijskim vplivom in se zavzemal zanjo, kot se uspešno zavzema že dolgo vrsto let za slavni, prepotrebni in vsakomur na poti — vogal v mariborski Vetrinjski ulici.

Falska elektrarna.

IZ KASARNE

Poručnik vpraša kaplarja: »Koje je največje mesto u Sloveniji?«

Kaplar: »Urlaub«.

Poručnik: »Urlaub? Pa kako to?«

Kaplar: »E, pa tako! Kad pitam rezervista odakle je došao, svaki mi kaže — iz Urloaba.«

bilo nebo brez oblaka. Pa ni bilo nič — le avto je vozil preko gugalnice!

Kaj pa tisti najin prijatelj z napeto zadnjico? Je že našel in ustrelil tepca, ki ga išče? Bog se ga usmili!

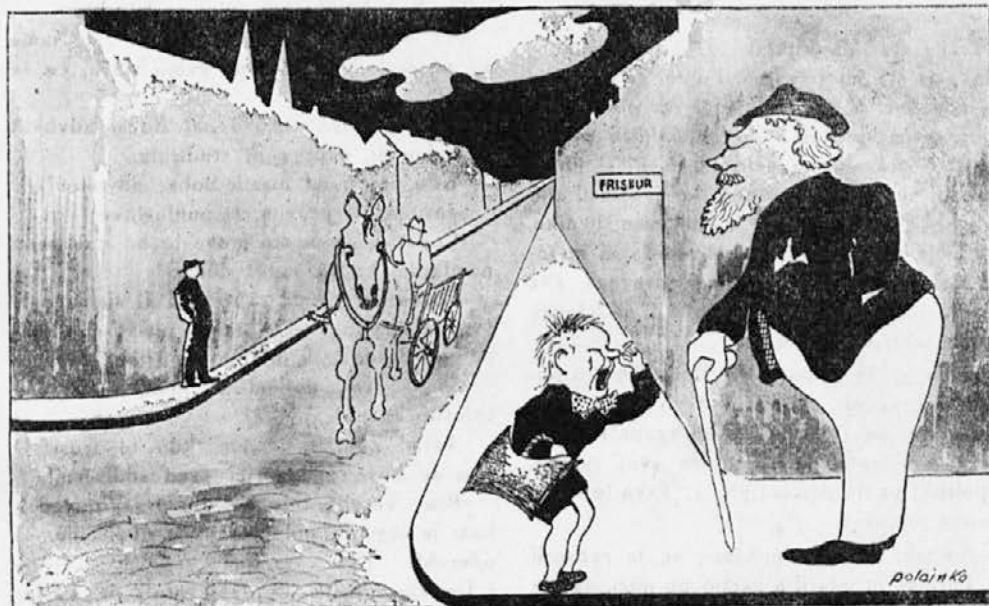
Kaj pa tako nesrečno spočeto kulturno društvo? Še miga? Delajo kolporterji še tako zgago? Se še kdaj stepejo pred Camparutijem, kdo bo preje planil v gostilno? Kaj pa Topalovič? Pride še kdaj z limuzino na agitacijo? Ali je že izsleden razbojnik, ki je odnesel tistemu staremu učitelju v Prešernovi ulici s smrtne postelje testament z milijonsko zapuščino?

Joj, koliko stvari bi te še rad vprašal? Pa vidiš, da zmanjkuje prostora. Urednik bo že tako hud! Pa še drugič!

Tvoj Zbičembij.

V dobi pomanjkanja bencina

— Dečko, povej mi no, čemu pa jokaš?
 — Manica mi je rekla, da ne smem prej čez cesto, dokler ne pelje avtomobil mimo. Jaz pa že pol ure čakam, pa še ni prišel niti eden mimo.

Iz Kranja

NAŠA TOMBOLA — VODITELJSKI RECEPT

Tombola kranjska, hudó znamenita, z dežjem pogosto je rada zalita.

Vselej privabi na trume meščanov, od blizu in daleč je dosti faranov.

Če hoče politik ljudi pridobiti, karte za tombolo mora deliti.

Še bolj ga pihne, če sam se potrudi in tombolo svojo volilcem ponudi.

Dobitki lahko so velike obljube, saj z njimi ne tvegaš nobene izgube.

Ānekdota

Ludvik XIV. je imel duhovitega dvorskega norca. Nekoč je bil kralj izredno dobro razpoložen in ni hotel spati. Dal je zbuditi svojega dvorskega norca sredi noči, da bi ga zabaval. Ta stopi pred kralja, ki mu reče:

»Povej nekaj duhovitega, da se bom smejal!«

»Dobro, Veličanstvo, poslušajte:

Nekoč je bil neki pastir, ki je v planini pasel ovce. Ko mu je zmanjkalo paše, se je selil z ovcami vred na drugo stran potoka, kjer je bila lepa paša. Imel pa je 300 ovac. Zgrabi prvo in jo nese čez potok. Tako vidite, sedaj bova pa do jutri zjutraj počakala, da bo vse ovce prenesel na drugo stran, potem pa Vam bom povedal, kaj se je z njim zgodilo pottlej. Lahko noč, Veličanstvo! in na svidenje jutri zjutraj!«

Šverc pa nos

Vsakaš ōmuglana reč ma svojo posebno znamenje, po kerem jo financij lehkó vlovijo.

Rečmo, ōverceni fajarcajgi nemanjo ōtempla, pr ōvercanih kortah pa na herc-asi zabadav iščeš potaček z »odlaron«, samo ōiml je gor. Po toten znamenji mo financ sveto pravico, ke fajarcajg al pa karte ftekne v žep, ōmuglara pa v lukjo.

Pr tak malih rečeh, ke so drgači jako potrebne, posebno pildeki za »ajnc«, človik pr ōverci čuda reskira, sedi lehkó še več, zasluži pa figo. Zato so se vrgli ōmuglari na takši kōeft, ge več nese, pa so resen najōli židove, ki se jin letos tak midi nekam na jug. El joj no pomagaj, če jih na meji dobijo! Židov ma pač tūdi svojo ōmuglarsko znamenko — doj zafrkjeni nos, pa samo priftoōjo.

Is tote nevole bi lehkó fsen Židovon pomogli letos mi Prleki. Žganja mama, hvala Bogi tejko, ke najč na eno nebi trebala priti po dva židova. Pač pa more celo operacijo te zdržati ot kraja do konca. Sesti si more na ōamrl poleg kotla kak drūgi, te se spije po dve kupici za kuōovanje, kaj teče, potli pride na red kisko, te pa čaj. Za ten se začne kortati, dokličkeri cvancigara ne napove s pajbom. Zaj je provi cajt, ke hitro pove, kakōi nos bi rad meja, ke nede več židovski, da bitje je že tū. Za pet minut mu ga preklestijo po želi v vse farbe pa modle. Dobi lehkó formo kūtine, el pa grūške, s ōpison na vajnk, el pa kviōki, kak pač če.

Drūgi den ga rojeni brat po nosi nebi prpozna za židova, kaj še te jegov prapra-dedek, ke je bija za cimermana pr Nojetovi barki, el pa pradedek, ke je meja že ōtarcūnarōsko žilo, pa grata v Jeruzalemi pr Pilatuōi k. k. hofliferant. Lifra mu je tiste cajte ōmol-pasto, razirklinge, cahrlin za buhe, mažo za kūrečje oči, pa patrone za hemeroide.

Lūdi, ki majo takōe zaslužne prednike, bi mogli pač bol ōpoōtūvati.

No, morti do ōteli »TOTI LIST«, pa do si že znali pomoči.

DOBER TEK

Angleōki trgovec je potoval po Kitajskem. Slučaj je nanesel, da je priōel tudi v mesto Hongkong. Mandarin tega mesta ga povabi na kosilo. Anglež kosi z velikim apetitom, posebno pa mu je teknila lepa rumena in mastna pečenka. Naenkrat mu pa ōine v glavo neprijetna misel: Kaj, če bi bila to mačka? Slišal je, da Kitajci posebno radi jedo mačke. Sklene torej povpraōati. Toda znal ni niti besedice kitajske, mandarin pa ne angleōke, zato pokaže Anglež s prstom na pečenko in vpraōa: »Miau, miao?« Kitajec pa odkima z glavo in reče: »hou, hou, hou!« — Bila je pasja pečenka.

ZNAMENIT OBČINSKI MOŽ,

lahko bi rekli: svetnik, je sanjal o savskih valovih in o ozkem mostu, preozkem zanj in za njegovo čast. Pa se je uprl zdaj na eno stran mostu, potem pa še na drugo in — glej čudo kranjsko: most se je po njegovi zaslugi razōiril. Pridrveli so kranjski meōčani in se mu do pasu poklonili. Do tal bi se mi morali, si je mislil in je bil žalosten sredi sanj. Ko se je pa prebudil, je bilo še huōōe: most je res bil razōirjen, upognjenih hrbtov pa ni bilo toliko, kakor so jih sanje prikazale.

če zebe vas, če je obleka tenka,

KRZMAR

PETER SEMKO
 MARIBOV
 GOSPOŠKA 37

se spomnite kožuhov Petra Semka!

DVA DOKTORJA

O doktorjih, pa najsi bodo katerekoli vede, je že mnogo napisanega. Da, to so vzvišene osebe! Niti pojma nimaš, kaj vse ti nudi takle titel, kakor je doktor. Študiraš, pa izgubiš lase. To je čisto prirodni pojav. Kaj moremo moški za to, ... Toda ženske! Ta rahločutna bitja se specializirajo na lase. Treba je nadomestila zanje. No, in doktorat je kakor nalašč za to. Še tako gola glava postane ženski simpatična, če jo nosi doktor.

Potem pa družabni položaj...

Poglej! Pišeš se na primer Nezgoda. Pa stopiš v gostilno.

»Dober dan, gospod Nezgoda!«

Priznati mi moraš, da je to zelo neugodno; prvič, samo ta oguljeni dober dan, drugič pa gospod! To je premalo! Gospod je itak vsak...

Vse drugače je, če si doktor in stopiš v gostilno.

»Klanjam se, gospod doktor«, prične gostilničar in potem natakariji in natakarije naprej:

»Klanjam se, gospod doktor!«

Vse se ozira, vse te gleda. Ni vrag, da ti ne bi postalo nerodno! Na tihem pa uživaš za trud, ki si ga imel, da si se odoktoril...

Le žalostno je, da ta slava danes že nekoliko peša! Toda, ne boj se, pri ženskah še vedno vleče! Preveč je že te otitulirane gospode! Saj ti je vse doktor! Vsak zelenikovec! Tam se ti je revše nekaj časa pililo, na, pa ti je postalo doktor...

Prideš v družbo. Tvoj kolega je doktor. Pa ga predstaviš:

»Doktor Ošaben.«

Potem se bo rokovičil in sam predstavljal. Boš videl, kako bo povdarjal tisti svoj:

»Doktor Ošaben, doktor Ošaben...«

Taka je mlajša generacija. Toda vsi niso taki, Bog ne daj! Kakšni so pa doktorji starega kova (seveda tudi ne vsi), pa poglejmo tole dogodbico:

Dr. Albin Latinec je bil ponosna duša, saj je bil pač doktor. Bil je klasični filolog in je podučeval na gimnaziji... Njegov prijatelj dr. Ludvik Besedičnik je bil pa prosluli advokat, ki se je stopnico za stopnico bližal ministrskemu stolčku. Njegovo življenjsko delo je bila njegova hčerka Malka, ki je stala baš pred maturo, ko se je zgodila ta dogodbica:

»Klanjam se gospod doktor, klanjam se gospod doktor«, je kar dvakrat pozdravil gostilničar, kajti oba sta vstopila, da pri vrčku piva preresetata politične dogodke, ki jih je v onih časih kar mrgolelo. Vlade so se izmenjavale, kakor potne srajce. Nastopile so prehodnje diktature, kar je bilo zelo zdravo, zlasti ob času proračuna. In končno, da bi jo sam vrag, se je ugnezdila nasprotna stranka. Doktorja pa sta bila pristaša tiste stranke, ki ima toliko struj, kolikor glav. Mir in sloga pa je samo tam, kjer eden govori, drugi pa kimajo, čeprav ne poslušajo.

Trčila sta in vzkliknila: »Ad profundum!«, znak, da sta inteligentna. Potem se je pričel pa pogovor. V popolni slogi sta obdelavala politične nasprotnike do najmanjših potankosti. Naštevala sta celo vsote, ki si jih je priboril ta ali oni v dneh, ko je služil domovini. Prešla sta na lastne somišljenike, postajala sta glasnejša in glasnejša in končno sta se spravila eden nad drugega. (Ne smemo jima zameriti! V opoziciji je človek vedno tako nervozen.)

Jasno je, da je hotel dr. Besedičnik o politiki več vedeti, saj advokati jo imajo v zakupul! Kaj pa ti zmore takle neznamen profesor, kvečjemu da terorizira svoj razred, v politiki pa ne pomeni nič... Tako je mislil gospod advokat.

»Ampak, jaz sem doktor«, se je razburil dr. Latinec in udaril s pestjo po mizi, da sta vrčka kar odskočila; (bila sta že »ta šesta«); pri taki količini alkohola se je gospod profesor tudi drugje ojunail, ne samo v razredu.

»No, in kaj je potem? Mar jaz nisem doktor«, je dejal dr. Besedičnik še dokaj mirno. Sicer pa je ta njegova mirnost razumljiva, kajti čez dva dni bo hčerka delala maturo in gospod profesor jo lahko tudi drugače vpraša, kakor bi jo sicer...

»Kaj bo tvoj doktorat! Napravil si tiste rigoroze, jaz pa sem napisal razpravo in sem na svoj doktorat ponosen!«

»Podcenjuje me«, si je mislil dr. Besedičnik, v glavo mu je vdarila kri, tako da je bilo njegovo potno lice prevlečeno z rdečim lakom... Tak obraz je vedno imel na političnih shodih, ki so jih razgnali nasprotniki. Toda matura je le matura, zato je mirno rekel:

»Saj poznam tvojo razpravo, ampak rigorozni so neizmerno težji.«

»Rigorozni, težji!« mu je vpadel v besedo advokat.

»Seveda so težji! Radoveden sem, če bi jih ti delal.«

»Na filozofiji te neumnosti sploh nimamo!«

»Kakšna neumnost, prijatelj! Saj ne veš, kaj govoriš! Za rigoroze je treba stvarnega študija in potem svoj predmet res obvladaš, dizertacijo pa lahko prepíšeš ali pa naročiš in plačaš.«

»Kdo jo je naročil?... Kdo jo je prepisal?«

Dr. Latinec je vstal, mahal z rokami in kričal, da je pri sosednjih mizah vse utihnilo in čakalo. Bil je tak, kakor pet minut pred kapjo; na to so ostali gostje pač čakali. Ne smemo jim zameriti, ker to je res senzacija, da se pred tvojimi očmi zvrne nekdo, zadet od kapi ob vrčku piva. Že so ga videli, kako se je zvrnil na mizo, zakrilil z rokami in zdrknil na tla. Toda ni se. Kričal je dalje, na veliko presenečenje vseh prisotnih.

»Tvoj doktorat je en dr... Če ne bi bil tvoj oče doktor, ne bi bil tudi ti!... Pri vas se to podeduje, juristih, ki si domišljujete,

da vodite svet... No, saj ga, zato pa gre vse k hudiču!«

Dr. Besedičnik je pozabil na hčerko.

»Ti, zdaj te imam pa dovolj!... Name se ne boš drl! Kriči na svojo staro, če se upaš!«

»Kaj te briga moja žena! Boljši advokat je kakor ti, čeprav ni študirala.«

»Kdo pravi, da nisem dober advokat?«

»Jaz, jaz ti pravim, ti puhloglavec!«

»Copatar, na mesto mene te bo itak žena namlatila, ko se vrneš domov!«

»Pozna se ti, da si prostaški demagog!«

»Jaz sem za vsako besedo plačan«, je kričal dr. Besedičnik in tudi on vstal.

»Vem, vem, da odiraš ljudi, saj to je splošno znano!«

»Tako! Zdaj vsaj vem, kdo to trosi. O tem se bova pogovorila pred sodiščem!«

»Prav veselilo me bo! Bo švsaj povedal, kam je izginilo polovico moje dediščine. Ti oderuh!«

Dr. Besedičnik je planil proti dr. Latincu, ki je kričal:

»Plačam! Plačam!«

»Le počakaj, hinavc! Tudi za te inkriminirane besede boš sedel!«

»Plačam! Plačam!«

»Nič plačam, potuhnjenec! Ne boš se mi izmuznil! Najprej mi boš povedal, kdo te je odril in koga sem odril!«

Pograbil je umikajočega se dr. Latince za rokav.

»Pusti me pri miru, da ti eno ne prisolim, kajti le še tako se pogovarjam s takimi doktorji, kakor si ti!«

»Ti, da me boš? Glista strahopetna. Daj, če se upaš!«

Vsi gostje so vstali in čakali...

Čof... se je zaslišalo: »Na, tu imaš!«

»Prokleta, je zaklel dr. Besedičnik, na... da ti na mestu vrnem!«

Pok... Dr. Latince se je pcedila kri iz nosa. Prijel si je za lice, otekalo je. Zakadil se je v dr. Besedičnika...

Najprej so padali udarci po glavah, potem sta se spoprijela, padla po tleh in se molče obdelovala.

Gostje so ju obstopili in veselo podžigali:

»Za vrat, gospod doktor...!«

»V trebuh ga sunite, gospod doktor!«

»Ne! Te ga pa se ne vidi vsak dan!«

Prihitel je gostilničar:

»Ampak gospoda...«, doktorja se ni upal pristaviti, ne bi pristojalo k temu prizoru.

S težavo ju je razdvojil.

Na tleh je ležalo pohojeno nalivno pero, strta ura, napol pokajena cigara, nekaj drobica, krvav robec gospoda dr. Latince in velik hišni ključ gospoda dr. Besedičnika.

In potem se je zgodilo, kar se je moralo zgoditi po vseh pravilih logike. Čez dva dni.

Gospod profesor dr. Latinec je vrgel pri maturi hčerko gospoda dr. Besedičnika. — Kateri pošten zemljan bi ravnal drugače? Prepričani pa ste lahko, da Malka ne bi padla, če ne bi bila hčerka gospoda doktorja.

Vidite, kako daleč gre lahko ta dr. pred imenom!

R. C.

Izpod Karavank

JESEN JE ČAS LOVA

Po časopisih preganjamo kmečko nadlego — poljske miši. Po gostilnah pa uganjamo preslovansko hejslovanstvo z gosti. Četudi je cviček skoraj jesihu podoben, človeka le navduši in mu razveže jezik. Človek z navdušenim srcem in razvezanim jezikom je pa podoben divjemu petelinu, ki prepeva. Kadar je več petelinov skupaj in so še dekleta zraven, nastane včasih huda muzika, včasih piano, potem se pritisne forte in fortissimo, adante in allegro. Divjega petelina na lovu ustrele, če jim ne — popiha. Tako je tudi z navdušenci. Zavežejo jim jezike, če jim ne — odpétajo.

VERIGE IN KREDA

Na tovarno verig v Lescah je priklenjenih dosti delavcev in vpisanih nekaj boljših gospodov. Zbrisali so tujerodca in zapisali ljubljanskega gospoda. Verige bodo pa še zmeraj enako trde. Drugače bi ne šle v denar.

»GADJA ZALEGA«

je najnovejši učni predmet na neki šoli. Zanj se je pripravil gospod, ki šele v zadnjem času bolj vneto študira — živalstvo.

ADOLFU IN MATEVŽU

*Kdaj se v livarni pokoriš?
Če plavž nerodno založiš!*

GORENJSKI ŽUPANI

so si ogledali jeseniško sirotišnico in sklepali so o dnevnicah za potovanja. Izkazali so se zelo skrbne. Bohinjci pa so najmanj zaostajali — namreč pri razpravah o dnevnicah.

RESTAVRATERJI — PISATELJI!

Da, kdor hoče prevzeti savško Kazino, se mora izkazati z lastnoročnim življenjepisom. Tak je razpis. O Kazini bo lahko napisal lep roman, za moto naj navede:

*Tu smo Franc Jožeta slavili
in dostikrat se pogostili.*

TISKARSKI ŠKRAT

je obiskal našo rubriko in oznanil, da bo Nace Kralj večno študiral v Kovačevi kleti. Pa bo le tri dni v večnost gruntal, če se tisti, ki so to naročili, ne premislijo. A to se kaj lahko zgodi, kajti zgodilo se je celo to, da so minljivost tega sveta spoznali tisti, ki verujejo v večnost svoje moči. Prijateljstvo in zvestobo ponujajo že zdaj. Vsak si rad zara službo. Če gre gospodar na kant, se pa drugemu priporočiš, ako te mara. A nekateri ne marajo muhe v juhi, drugi pa ne prehudega jesiha v solati.

DOBRA TRGOVINA

Mlad trgovec je odprl špecerijsko trgovino. Sreča ga znanec in ga vpraša, kako je s kupčijo. Mladi trgovec kratko odgovori: »Gre, gre!« Čez nekaj časa ga spet sreča isti znanec. Trgovina je medtem že propadla. Na vprašanje, kako je s »kšeftom«, je trgovec odgovoril: »je šlo...«

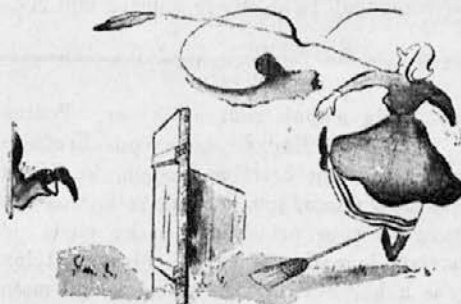
Domač šport

Tek

Skok

Disk

Zaključek nogometne tekme

ZABELIL JI JE

Žena (jezna): »Tako govoriš ti s svojo boljšo polovico!«

Mož (razjarjen): »Kaj, vraga, s polovico?! Če se slečeš, leže tri čertinke okrog po hiši!«

Kinč nebeški

NA BLEJSKI DOBRAVI

se smejejo v pest vsem časopisom, ki pišejo, da bi bilo morda dobro urediti diplomatske in gospodarske stike z Rusijo. Naši Dobravci so jih že zdavnaj imeli — za Rusijo so delali elektrode. Potem se je pa diplomacija podrla, z njo dobnavska tovarna in tudi gospodarske zveze. Tako je bila Dobrava nekaka elektrodna republika in nima prav nič zoper to, če bi spet postala. Nič bi ji ne bilo v škodo, drugim pa še manj!

Ekspozitura

**oficirske zadruge in
splošno krojaštvo**

**VOJSK
MARIBOR**
Slovenska ul. 28

ČASNIKARSKA UGANKA

— Zakaj imajo v Beogradu dnevnik »Vreme«?

— Zato, ker je zelo potreben list, ki se redno obrača po vremenu.

BOLGARSKA VLADA

je padla (zlobneži trdijo, da zaradi ruskega vetra) in se je spet pobrala. Ko bo stala dovolj trdno — in to je za vlade največja umetnost! — pojde pred narod, to se pravi na volitve. Tam bo zmagala, kakor je večinoma zmagala še vsaka vlada, četudi je takoj nato spet — padla.

SEDMI REKORD

Kjoseivanova, bolgarskega ministrskega predsednika, je njegov sedmi kabinet. Sedemkrat je odstopil in sedemkrat je spet pristopil. Malokdo se lahko pobaha s takimi uspehi!

TO BI MU UGAJALO...

Jurček je imel zelo sitno, natančno in strogo boljšo polovico. Stalno ga je kregala, ker se ni mogel navaditi metati pepel od cigare v pepelnik. Pa ji je nekoč Jurček pripovedoval:

»Vidiš, dragica, ko umrem, se dam zažgati.«

»To bi ti seveda ugajalo, nesnaga stara, zginiti, pepel pa kar tako puštili...«

Iz kola bohinjkega

GRENKO OBČUTJE

obhaja gospoda iz Srednje vasi, če pomisli, da bodo spet kmalu dane prilike za široko odpiranje ust, on bo pa moral bolj tehtati besede kakor jih je doslej. Še od lanskega leta se mu je nekaj zaletavalo in pred kratkim je obtičalo v aktih, da takoj odšteje nekaj stotakov in tudi na post pojde, če se leto dni lepo ne zadržji in paragraf prekrši.

Za sedem dni bohinjkega sonca in par stotakov se pač splača potpeti. Leto je hitro naokrog in za upokojenega Vodjo so zapoznele žrtve kaj odveč.

Čemu bi hodil človek zanj na varno, ko je pa dobro zavarovan.

Iz Trbovelj

ŠPANOVIJA

*Ce jim odpišeš trošarino,
zaslužen si za domovino,
če jih povabiš na proslavo,
jim v govoru daš mesto pravo,
čeprav pri tem pozabiš druge,
ki niso čisto brez zasluge,
je to dejanje plemenito,
za one zgoraj res očito
in se zapišeš jim v srce,
lepo te gleda Te-Pe-De.*

DOBER NASVET

*V Sloveniji je živel nekoč možak
z lepim slovenskim priimkom Vesel.*

Mož pa je čutil bolj po nemško in je nekoč v družbi potožil, da se mu priimek ne dopade, da bi se rajši bolj po nemško podpisoval. Pa mu nekdo svetuje: »Veste kaj, kar prvo črko izpustite, pa bo vse v redu!«

DOBRI RECEPTI

Neki zdravnik se je hvalil proti svojemu prijatelju odvetniku: »Moji recepti vselej pomagajo!«

»Verujem, verujem!« Če bolniku ne pomagajo, pomagajo pa tebi in lekarni.«

PRI VEDEŽEVALKI

»Torej vi trdite, da mi je dotična oseba sojena kot večer spremljevalec?«

»Seveda! Celo poročili se boste z njo!«

»Nemogoče! Ta oseba je namreč moj šef.«

Še ena iz Kranja

Novemu poštarju!

Ena se Tebi je želja spolnila:
pošta hotelu za vabo stoji!

Kadar bo občina tramvaj gradila,
pa še remizo in glajze požri!

RED MORA BITI

Peter in Pavel se sprehajata po mestu. Pa pravi Peter:

»To je škandal! Pogledaj, koliko smeti in odpadkov leži po tleh! Čudim se, da se merodajni činitelji ne pobrigajo za red.«

»Ah, kaj hočeš!« pravi Pavel.
»Takšni so današnji ljudje.«

»Toda treba jih je tega odvaditi. Jaz mečem na primer vse odpadke in papir v poštno nabiralnike.«

HIPNOTIZER

»Ali je res, gospa Klopotec, da znate hipnotizirati?«

»Res je, toda samo svojega moža.«

DOBROSRCEN KMET

Sodnik: »Ali ste res morali takoj udariti? Par ostrih besed bi bilo tudi zadostovalo.«

Kmet: »Nak, razžaliti pa ga res nisem hotel.«

HRABROST

»Jaz trdim, da je žena pogumnejša kot mož.«

»Kaj pa vendar misliš, ženske se boje vsake miši.«

OD ŠOLE

1939-40. VI. šol. nal. Danilo Goflija.

Kadar se vrata mile učiteljice Šole gor odprejo, je v naročju moje velecenjene obitelji navadno jok in stok in škripanje z Zobmi. Moja osebnost dobavlja škripanje z Zobmi zavolo konca Počitnic vun, moja ljubljena Mati jok zavolo novih knjih, moj ljubljeni Oče pa stok zavolo dalkof vun. On pravi, da vse Šole itak že spominajo na državo, že radi Brotekcije, ni treba da še spominajo z dalki in drugimi Ukovinami.

Potem pa počasi doma izbruhne mir, le fčasi nastane kakšen Pretep, to pa bolj iz nacionalizma, da tokomentiramo, da smo slovinci, in ne zavolo Šole vun. Zavolo Šole pravi moj ljubljeni Oče, da se bom že navadil, skraja sicer težko gre, on da se je tudi navadil na mamo.

In resnično res! Navadil sem se! Fskaki dan sem točno nekaj menut po osmi uri f šoli. Gospod Učitelj me fsikdar pokara, edino kadar prispe Uršičev Lojze, ki je sin Trgofske hiše, tudi z zamudo, me ne osmerja, ker potem bi moral tudi lojzeta. Jaz za svojo osebnost pa ne zamujam zavolo opozici-

cjona, toda ampak radi naših ur. Poštna ura, teklarandi Kauza, kaže po Srednjeeuropskem času četrť na sedem, ko je že desaktično Osem, toda ampak je Poštna ura državna ura in pri državi se ne gleda na Ure, tam je najkrajši čas en Mesec. Stolna ura je kakor čestita Duhofščina vedno malo od zadaj, frančiškanska, pa je za šolarje in druge človeke, ki se od njih zahteva Točnost, z tujko povedano »Sfinga«, ker nikoli ne veš, kaj kaže in pri čem da si. S tem jako sliči na Politiko. Jaz mislim, da bi tudi naše Ure napravile med Sabo en nena-padalni pakt, oziroma kako urarsko zvezo in bi pokazale en čas, pa magari da ni čisto ta Pravi. Morda bi se pa le zmenile med sabo — saj niso Velesife.

F šoli predelujemo ise mogoče in nemo-gočne Predmete, pridelujemo pa Cveke, fajfe in druge odlične Rede. Mi imamo enega takega Učitelja, ki ga učiteljski To-variši nikoli ne izprašujejo, koliko Cvekof je kakšno uro podelil f cvekfabriki, oziroma f šoli. Oni mu samo naperijo Svoje be-dakoške poglede na njegove ustnice in kolikor je tam pik od Tintnega svinčnika, toliko je bilo cvekof.

Jaz ljubim najbolj tisti Del pouka, ki se

mu pravi Pavza. Potem pa jako ljubim žemljepis. To pa zato, ker si pri Državah lahko izmislim meje, kakršne jaz hočem. Če niso slučajno praf, se razvname med maño in Gospodom učiteljem ena dolga debata in predno se ta konča, so meje navadno že f resnici takšne, kot sem si bil izmislil.

F šoli imamo fsako leto druge učne knji-ge in čitanke, ki se otlikujejo po jako Raz-košni opremi in ceni. Knjige pa niso morda zato Druge, ker prehajamo v druge razrede, temveč so fsako leto druge tudi v istem razredu. Jaz sem že tretje leto jako odličen Repitent f istem razredu, pa imam že tretjo različno čitanko. To je jako koristno za Zalogo knjig in za Magnatarje. Zaloge ka-sirajo, magnaterji pa nekaj žrtvujejo za Pro-sveto, čeprav ne svojih otrok, — drugače jo imajo itak na jeziku. Za reveža pa je itak fseeno kakšne čitanke so, ker ne more ku-piti ne ene, ne druge.

F šoli sem opazil tudi mnogo jako po-hvalnih bedagoških Momentof.

Lojze Uršič je sin odlične trgofske hiše, Miha Urbič pa najbolj brihten, a brez trgof-ske hiše. Lojze Uršič prinaša pol trgovine v šolo in denar za rože, za revno deco, za božičnico in je naročen na 125 mladinskih

Kako živi velika Ljubljana:

U tisk dau: Cene.

Pri Kogojevi proslavi je Ljubljana odprla svoje — dobro srce. Gledališče je bilo zelo zasedeno z ubogo uradniško in študentovsko paro. V Talijinem hramu smo pa pogrešali ljubljansko »denarno elito«, ki bi edino lahko podprla to humano akcijo. Morda bo imela za rokoborbe kaj več smisla? ...

Ljubljanske kavarniške dame, ki nam ob vsaki priliki mole pod nos nabiralnike, so sklenile predlagati za letošnjo Nobelovo literarno nagrado novinarka Knickerbockerja, ker se še doslej nikomur ni posrečilo v tako lepem in prepričljivem slogu opisati premoženjskega položaja državnikov. **SEIČER** ...

Ljubljanski vrtnarji so vsako leto bolj navdušeni nad vsesvetko akcijo, pravijo celo, da bodo prihodnje leto izdali serijo vencev z napisom: *Rajnkim v spomin — vrtnarjem v podporo.*

Ljubljanski tramvaj je opravil v praznikih miru ogromno delo. Saj so »brodski mladeniči« s pomočjo starih veteranov in »opatov« (vozovi iz Opatije) prepeljali skoro 50.000 ljubljanskih srajc in srajčic na pokopališče. V gneči, ki je tu in tam nastala,

Časopisof. Miha Urbič tega ne more ker ni razen Teligence in pameti nič. Lojze Uršič je fse, Miha Urbič ni nič. Kdo je reditelj? Lojze! Kdo dela ročno delo drugo, kot ostali razred? Lojze! Kdo mora tekla mirati, igrati, vedno prvi? Lojze! Kdo mu pomaga pri šolski nalogi? Učitelj! Kdo mu riše rizbe? Učitelj! Kdo mu napravi domačo Nalogo? Godrnanta! Kdo ga pita? Matil! Kdo ga oblači? Oče! Kaj zna sam? Nič! Lojze Uršič je Odličnak. Fsi ga jako ljubimo. Le zadnjič smo ga počakali in z združenimi močmi nabili. On sicer ni krif. Kdo je krif, ne smem povedati, ker spada pod Paragraf. Pa kaj zato, fčasí so celi narodi tepeni, pa niso nič krivi, danes je že tako! Mogoče to pomaga do samostojnosti. Namreč pri Uršiču. Ker sicer v življenju ne bi šlo tako dalje, nekdo bo za Njega hodil f urad, nekdo zanj plačeval pufe, nekdo zanj skrbel za naraščaj itd. To bi bilo preveč, čeprav se fčasih zgodi.

AMERIŠKO

V Chicago je umrl bogataš in iz hvaležnosti zapustil štirim damam po 25.000 dolarjev, ker so svoječasnno odklonile njegovo ženitno ponudbo.

smo lahko z veseljem ugotovili, da pri nas še ni pomanjkanja »surovin« ...

Z veliko pozornostjo so te dni ogledovali Ljubljančani znanega dirigenta, ki se je sprehajal s pendrekom v roki. Nek radoveden prijatelj ga vpraša: »Mirko, zakaj pa imaš pendrek?« »Zakaj neki, kaj ne veš, da bom danes policajem dirigiral, ko bodo v radiu peli,« odgovori dirigent in jo mahne proti studiju ...

Hišni posestniki so pred kratkim dobili poziv za odstranitev vnetljivih snovi iz svojih podstrešij. Pri pospravljanju so Ljubljančani odkrili mnogo starih avstrijskih uniform in odlikovanj, ki jih bodo poslali v Pariz, kjer ta čas zasedajo avstrijski legitimisti ob družabni igri — »Kdo bo kajzer«. Ta ukrep je zelo pameten, ker bodo prešle neljube uniforme edino na ta način ob trajno vrednost ...

Pod mikavnim geslom: *Boj za zlato uro je priredil Moto-Hermes motorno dirko na Grad v svrhc iskanja novih memorialov. Da ne bi dirka potekla brez vsakih presenečenj, ki so za ljubljansko športno občinstvo obvezna, se je pri razdelitvi nagrad pojavil presenečen zmagovalec z — nikljasto uro v roki ...*

V Ljubljani je že delj časa udomačena med ženskim »duhovnim proletarijatom« razvada jahanja. Pri tem se posamezne frkljice navzemajo — poljskih veleposestniških manir. Tivoljski sprehajalci nameravajo v bodoče uvesti proti njim — ruski režim ...

„Cvetje v jeseni“

Pri Keršiču naše so dame se zbrale, ki ne bi še rade abrahamovale. Mar popki ljubljanski? Ne! »Cvetje v jeseni«, odbornice v slavni ljubljanski »Ateni«.

Na čelu te družbe sedi Julijana, ki dobro pozna jo vsa širna Ljubljana. Nekoč živrgolela v elitnem je zboru, dandanés pa giblje v humanem se

koru. In križev? Že sedem in nekaj še čez! Saj to ni mogoče! In vendar je res!

Kraj nje je Avgusta svoj prostor zavzela, ki nekđaj ga v dramí je naši imela. I njej nastopila so leta nerodna, ki najbolj za pravljice dečje so godna. In križev? Že sedem in nekaj še čez pred kratkim bilo je. Kar res je, je res!

Med njimi se giblje gospa Gašperoni, prijazna je, pridna, nič slična matroni. Šest križev že Minka na rami prenaša in vendar še v urnosti mlade prekaša. Šest križev smo rekli? Seveda, še čez! Resnici na ljubo! Kar res je, je res!

Ivanki k obletnici vzklikamo: Slava! Zasluga je njena, da kasa je zdrava. Že petnajst let vodi blagajno »Atene«, agilno, da pare ne manjka nobene. In leta? Takole čez petdeset let bo menda nekako že sto let na svet'.

Albina že dolgo je let med arhivo ... Pardon! Naj ne sliši se tole mi krivo! Ni prišla v arhivo, recimo, kot starka, le funkcija nje se glasi: arhivarka. Pet križev na vendar ima in še čez, čeprav se jih brani. Kar res je, je res!

Predsednica slavnega društva »Atene«, je lepa, da lenše ni najti nobene. Agilna! Nje delo pozna se povsodi: pri zibelkah, šlapah in, jasno, pri modi. Da križev na ramah že pet je in čez, kdo more verjeti? Pa vendar je res!

Na koncu zabave, ob čašici vina, povzame besedo zaključno Albina: »Ker roke imele smo vedno le čiste, naj pride ta naša zadevščina v liste. Nerodna le naša visoka so leta. Zato pa naj bodo nam malo odšteta, in »poštni« kar »Tilki«, ki ni je med nami.

tei Tilki, ki nara plesoče nam dramí prištejmo vsa naša odvišna ta leta, soj ona klub temu cvet bođe dekleta!«

Tako so cvetovi »Atene« dejali. A drugi dan v »Jutru« obširno smo brali. kako se praznuje pri slavni »Ateni«, ko z leti v odpadku je »cvetje v jeseni« ...»

REBUS

Zakaj so nekateri tako navdušeni za Panevropo? Ker bi radi Evropo panali!

Po beli Ljubljani:

NA ELEKTRIČNI LINIJI

(Šiškarška himna)

*Za petrolej se tepe svet,
mi Šiškarji pa ne,
za zadrugo električno
več let dajemo se.*

*Je pravo združno povsod,
za Šiškarje pa ne,
zadruga je za člane vse,
ne za načelnike.*

*Težak je naš združni boj,
odjenjamo pa ne.
dajali bomo se naprej
do zmage šiškarške.*

ČUDNI TABORNIKI

so se podili ono nedeljo po Ljubljani. Niso bili ne skavti in ne mestni verižniki, tudi ne tihotapci. Pa so jih vendar krstili za tabornike, dasi se niso plazili po hosti in tudi na Taboru niso ničesar iskali. V restavraciji pri »Levu« so se zbrali, a ne zato, da bi Habsburžane restavrirali ali angleškega leva dražili. Le zmaja so malce poščegetali, zato je kihnil nanje. Zdaj bodo pa postavili čisto svoj šotor in pod njim vedrili. Dežja se ne boje in na sonce čakajo — res pravi taborniki!

LIPAH —

komik — režiser žaloigre »Antigona«

*Dovtipi s teatra so v knjigi izšli,
igranci komedijo so mu igrali,
kjerkoli je zraven, se svet mu reži,
režiji njegovi se niso smejali.*

BLIŽA SE ADVENT,

za nami je praznik vseh svetnikov in vernih duš dan, po Ljubljani pa razsaja Kurent. Je drugačen kakor smo ga vajeni, ni Cankarjev; Metka Bučarjeva mu je dahnala dušo in Šentjakob ga je pokazal svetu. Kurent v teh resnih časih morda kaj posebnega pomeni. Da bo kmalu Pust? Prej bo še veliki post, slovenska kultura ga nemalokrat okuša. Zlasti pa njeni kulturniki.

UPRAVITELJ SLOVENSKE KULTURE — ABRAHAMOV JUBILANT

*Socialne pesmi pisal je,
urejal je Ljubljanski Zvon,
zdaj Hramu, Matici daje
idejno-literarni ton.*

KULTURNO RAZUMEVANJE

— Zakaj v slovenski literaturi še nimamo velikega teksta, o katerem je sanjal Cankar?

— Zato, ker tekstilni industriji primanjkuje bombaža.

Ni vse zlato ...

»Pardon, gospodična...«

»Kaj pa hočete?«

»O..., zdaj nič več!«

barabe in se spuščal vedno znova v razne falotarije. Končno ga je morala njegova tvrdka odpustiti.

Toda, kakor odrezano: vsi njegovi nasledniki v službi niso opravili ničesar. Včasih je pretekel cel teden, ne da bi bila prodana ena sama peč. Končno se je šef tvrdke odločil, da pokliče Miho Muhiča nazaj. Miha Muhič je prišel, a ni sprejel službe, ker je medtem dobil donosnejšo. Šef ga je obupan izpraševal, kako da je bil posel za Muhičevih časov tako dober, zdaj pa da sploh več ne gre. Za pet jurjev je Muhič izdal tajnost: »Treba je spet angažirati ciganko Jeleno. Jelena potuje od vasi do vasi in prorokuje kmetom, da pride v kratkem k njim tuj možakar, ki bo prinesel srečo in blagostanje v obliki — pečil! No, in za ciganko potuje — agent!«

Nedolžni Miha

Miha je obdolžen, da je ukradel nekemu trgovcu v trgovini hlače, medtem ko je ta stregel drugim strankam.

Pred sodiščem se je Miha takole zagovarjal:

»Jaz, slavno sodišče, da bi ukradel hlače? To je podla laž! Jaz sem, slavno sodišče, njega vprašal: po čem so te hlače? On pa pravi: ali te tu? Jaz mu rečem, da, prav te. Te stanejo, pravi, osem kovačev. Lepe hlače, slavno sodišče, in jaz sem jih hotel kupiti. No, pa jih nesem malo do vrat, da vidim, kako izgledajo pri svetlobi. In prav pred vrati stoji moj znanec in mi pravi: te hlače hočeš kupiti? Prav te, pravim. Osem kovačev stanejo. O-o-o, mi reče on, ne daj toliko. Drugod jih dobiš ceneje. Tudi meni je bilo, slavno sodišče, malo predrago in sem šel pred trgovino na sonce, da si jih še natančneje ogledam. In zopet srečam znanca. — Rečem mu, da si hočem kupiti te hlače. Po osem kovačev da so. Tepec si, pravi on, če jih kupiš. Take dobiš za šest kovačev. No, pa sem šel dalje, da bi še koga srečal in vprašal za nasvet, predno jih kupim. Kar proti trgu jo mahnem, ker tam imam znanca. In komaj sem enega ustavil, že me zgrabita od vzadaj trgovec in policaj in pravita: ukradel si hlače. Tako sem prišel, slavno sodišče, popolnoma nedolžen sem.«

Prometno sredstvo, ki je vedno v modi, je dober čevlji, ki Vam ga izdelata točno po meri tvrdka

A. Jakac, Maribor, Slovenska 24

Agent

Je bil v Ljubljani agent Miha Muhič. Agent je bil za neko novo vrsto peči in izredno namazan tišč. Po dvajset peči je tudi prodal na en sam dan. Bil je pa velik kos

MASAŽA Oljna masaža zelo prijetna Vam poboljša linijo, poživi organizem. — **Blatne kopeli** z masažo proti (bolečinam) revmi, ishlisu itd. — **Parafinske obloge** za shušanje. V eni uri izguba teže 30 dkg.

KOZMETIKA Vse kožne neprijetnosti kot gube, mozolje, ogrce, dlake na obrazu in telesu, rdeč nos, luknjasto kožo, mastno ali suho kožo Vam odpravim takoj. Presenetljiv uspeh že po prvem obisku. — Preiskava kože in nasveti brezplačno! — **Kozmetika — Masaža**

„LADY“, Maribor, Gregorčičeva ul. 4

NA VLAKU

Oče in sinček Božidarček prideta na kolodvor in stopita v vlak; ker je bilo še časa do odhoda, gledata skozi okno. Mimo pride sprevodnik in oče ga vpraša:

»Prosim Vas, kdaj gre naš vlak?«

»Op bol zednih in dritezedozem minut!«

Čez nekaj časa pride sprevodnik zopet nazaj pred ono okno v vagonu in oče ga vpraša:

»Povejte mi, prosim, kdaj pa gre naš vlak?«

»Op bol zetnih in dritezedozem minut!«

Kmalu nato pa se sprevodnik zopet vrne in oče ga vnovič vpraša:

»Oprostite, gospod, ali veste morda, kdaj se točno odpeljemo?«

»Vi gozbot, pozlišite, ali bi hočete imeli mene za gakeka petaka?«

»Oprostite, pa saj jaz Vas ne bi vpraševal, ker imam sam vozni red, ampak Božidarček skače od veselja, ko Vas čuje govoriti!«

POMISLEKA VREDNO

Nevesta: »Ali mi boš pa tudi res čital iz oči vsako željo?«

Ženin: »Hm, že, ampak ti imaš tako velike oči!«

NI ODGOVOREN

K tovarnarju pride knjigovodja in prosi za povišanje plače, ker se je oženil. Tovarnar pa mu reče:

»Čujte, odgovarjam samo za nesreče, ki se zgodijo mojim ljudem v tovarni, ne pa za one, ki se zgodijo zunaj tovarne.«

DNEVNA NOTICA

Nekateri pretepači so sinoči zopet motili mir našega mesta z divjim pretepom. Med ranjenimi je tudi naš zelo spoštovani gospod župan.

JABOLKA NISO ŠKODLJIVA

Mama: »Janezek, ne jej toliko jabolka, to je škodljivo.«

Janezek: »Ni škodljivo, mama! Še kadar sem se jih pošteno najedel nisem mogel par dni v šolo.«

PRI BRIVCU

Mali Rudi pride k brivcu. »Kako naj Te ostrižem,« vpraša brivec. »Tako kot papana: na sredi mi pustite veliko prazno mesto.«

POMOTA

Neki gospod je stopil v Mariboru na brzovlak Dunaj—Trst... Prosil je sprevodnika, da ga v Ljubljani zbudi za vsako ceno, ima namreč navado, da vedno mrmra, če ga kdo buči in robanti na vse pretege, to ga pa naj ne moti, in da sprevodniku še kovača predujma. Dotični pa se na veliko žalost zbudi, ko je bila Ljubljana že zdavnaj mimo. Ves razburjen plane kvišku in gre nad sprevodnika:

»Čujte, hudiča, zakaj pa me niste zbudili, ko sem Vas vendar tako lepo prosil, pa še kovača sem Vam dal za trud, nesramni človek, kaj naj, strela jasna, sedaj napravim!«

»Taka je torej tale zadeva,« odvrne sprevodnik, »zato je torej oni potnik v Ljubljani tako strahovito preklinjal, ko sem ga vrgel skozi vrata!«

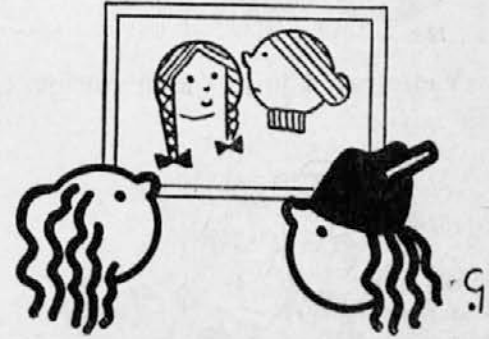
DOBER ZDRAVNIK

Na Dolenjskem imajo zdravnika, ki postavlja svoje diagnoze s pomočjo pacientove vode. To njegovo znanje je hotela izkoristiti tudi Pjapca iz Dobrega polja ob padcu svojega moža z visoke lestve. Vzela je polno zelenko moževe vode in se napolnila k dobremu zdravniku. Dohtar prime zelenko, pogleda vodo in reče: »Vaš mož je z lojtre padel, če se ne motim, z enajstega klina, pa

si je nogo zlomil.« Vsa vzradoščena nad dohtarjevim znanjem vzklikne Pjapca: »Rajs je tu, dej Jaka padu z lojtre, pa tud je rajs, d' sej ud palomu. Ampak za dva klina ste se zmotil — vejste trinajst jeh je blu — nja pa sam enajst, gspud dohtar.«

Zdravnik se brž znajde in popravi: »Že mogoče, da je padel s trinajstega klina, ampak Vi mi niste vse vode prinesli!« »Ja, k pa ni usa notr šla!« — se odreže Pjapca.

PRIJATELJICE

»Vidiš, to sem jaz, ko mi je bilo deset let.«

»In kdo je ta mlada deklica tu na levi?«

DOBER ODGOVOR

Dva potepuha gresta mimo njive, kjer seje kmet. Porogljivo mu rečeta: »Oče, le delajte, le, midva bova pa uživala sad vašega truda!«

»To je prav lahko mogoče,« odgovori kmet, »ravno sejem konoplje, iz katerih bodo za vaju spletni vrvi za vislice.«

FRANCOSKI JEDILNI LIST

Neki malomestni gostilničar si je dal napraviti francoski jedilni list. Na vprašanje, zakaj si je omislil francoski jedilni list, je odgovoril: »Prvič se s tem prikupim svojim gostom, ker jih smatram za tako učene, drugič pa, če kaj naroče, jim dam, kar hočem, ker ne vedo, kaj so naročili.«

DOslednost

Okrajni glavar je razposlal gostilničarjem svojega okraja imenik pijancev, katerim gostilničar ne sme dajati pijače, ako se hoče izogniti globi. Imenik je bil pravilno podpisan. Pa je okrajni glavar potoval službeno po svojem okraju in je prišel v neko gostilno, da bi se prepričal. Naročil si je konjaka in pive ter se predstavil gostilničarju. Gostilničar je šel najprej po uradni imenik pijancev, ga prebral in potem suhoparno odgovoril: »Vam ne smem dati pijače, vaše ime je napisano v imeniku pijancev.«

Krojaštvo za dame in gospode

RADO HANŽIČ

MARIBOR, Aleksandrova c.

sprejme redno vsa naročila in jih izvršuje po najnovejši modi.

V kraljestvu Marsa

»Vedi vrag, kdo je s kom zmenjen! Mogoče je celo moja stara vmes?«

»Daj mi tvoj sladki smrček!«

Po Darwinovi teoriji prilagajanja in samoobrambe se bodo po letih vojne rodili taki otroci.

TEŽKA UGANKA

Kje žive delničarji?
(Na Delnicah.)

John, Baby in letalski napad

V tej pesmici nastopita dve glavni le osebi, Angleža sta, flegmatika in to sta John in Baby.

Še tretja reč, je važna tu, to je — ljubav seveda, edina reč, ki vam celo angleški mik obseda.

In ker ima pač vsak roman še tudi prizorišče, v sodobnih časih mora to pač biti — zaklonišče.

Da že zato pri nas to ni, pač bralca koj ne dojmi, ker zaklonišča so pri nas doslej neznani pojmi ...

Naš John brezskrbno na sprehod gre z Baby, rdečelasko, seboj seveda nosita vsak svojo plinsko masko.

Naenkrat bije plat zvona zatulijo sirene, na cestah, kot bi trenil, več ni dušice nobene.

Še Johna našega sedaj brž vsaka flegma mine, zagrabi Baby, v prvo brž jo zaklonišče zrine.

Tam notri drug se k drugemu pritiska vsa gospoda, počenja isto John, ker to na mlin njegov je voda ...

Minila je nevarnost brž ljudje se oddahnili, vsi zaklonišče temno to takoj so zapustili.

Le Johnu in pa Babyki se nič na dan še noče, iz zaklonišča spraviti sedaj ju ni mogoče.

Že sonce šlo je za goró, prišla je luna zlata, a John in Baby zmeraj še strahi pred letali imata ...

In radi zakloniščne te prelesti vse opojne, preden bi zapustila kraj, bil prej bi — konec vojne ...

Pa kruta je realnost vmes prišla v obliki glada, iz zaklonišča sta odšla, dasi zelo nerada.

In Baby je storila vzdih, za rod svoj izdajalski: »O, ljubi Bog, daj mi vsak dan, vsaj — en napad letalski!« ...

D. Goflja.

Kako si Janezek predstavlja

10-tonsko križarko

Če hočete biti v resnici dobro in poceni oblečeni, kupite v

„Češkem magazinu“ Maribor, Ulica 10. oktobra
(Zraven glavne policije).

kjer dobite največjo izbiro češkega in angleškega blaga za damske in moške plašče, obleke, kostume, hubertuse, financarske, oficirske in železn. uniforme. Velika odprodaja ostankov! Krojaške potrebščine!